

Hogyan dolgoznak?

A kisiparosok munkájáról

A szegedi kisiparosok legutóbbi soros taggyűlésén két nagy termet egybenytva zsúfoltan ültek, álltak, szinte megmozdulni sem lehetett. A jó szervezésnek, vagy a közösség iránti érdeklődésnek köszönhető-e az iparosságának az ilyen jellegű részvétele? — kérdeztük Baumann Ferencről, a KIOSZ szegedi körzeti csoportja titkáráról.

— Taggyűléseink minden alkalommal népesek — mondotta —, mert túl a szervezeti élet mozgásán, a kisiparosokat érdeklő időszerű témák szerepelnek a vezetőség beszámolójában. Érdeklődésük a társadalmi kérdések iránt azzal is mérhető, hogy mind többen vesznek részt szakmai és politikai képzésben, csatlakoznak olyan, a társadalmat széles átfogó megmozdulásokhoz, mint napjainkban az MSZMP XI. kongresszusa tiszteletére kezdeményezett munkaverseny, s vállalkoznak nagy értékű társadalmi munkára.

Szegeden 1300, a szegedi járásban pedig közel 500 kisiparos dolgozik mintegy 35 szakmában. Szakmájukban és társalk körében tekintélyt kivívott kisiparosokból áll Szegeden a vezetőség. Rubinfalvi Mihály lakatos, Szécsi Mihály tévészerező, H. Kovács István kőműves, Rátkai Sándor papucsos, Pálvolgyi Zoltán villanyszerelő, Dankó József fényképész, és a titkárság együttes munkája fogja át az iparosság cselekvőtevékenységét. A legjobb szándék, szervezés és akarat is megfellelhetik ott, ahol foghegyről és félvállról vesznek dolgokat, az ügyek mögött nem látják az embert —, következésképpen

hátat is fordítanak az ilyeneknek. Ahol viszont jó szellemi kollektív testület munkálkodik, ott mindenki megbecsüli a másik munkáját, eredményét, sikerét és nem nézi azt féltékenységgel, sanda szemmel.

A szegedi kisiparosok nem szívesen tartják számon, hogy szervezeti életükkel, szolgáltatásuk színvonalával, a társadalmi munkák vállalásában esztendőikkel ezelőtt a megyék közötti versenyben nagyon hátul kulogtak. Mióta Baumann Ferenc tölti be a titkársági tisztséget, és a vezetőség felnőtt feladatahoz, a felfelé törekvés után országos elsőség is megillette már a szegedi kisiparosokat. Az is tény, hogy Csongrád megyében napjainkban szintén elsőseget élveznek a körzeti csoportok között.

A nyilvánosság előtt nem lehet elvéteni az érdemi munkát és elismerést. Az MSZMP XI. kongresszusa tiszteletére kezdeményezett munkaversenyben eddig közel 200 ezer forint értékű társadalmi munkát, felújítást végeztek szegedi kisiparosok a Mátyás téri és az Acél utcai szociális otthonban, a Vám téri öregek otthonában. Lakatosok, vízvezeték-szerelők, szobafestők és mázoló, asztalosok, üvegesek csatlakoztak a széles körű társadalmi megmozduláshoz. Megint mások, mint például Czégely István vízvezeték-szerelő, a balástyai általános iskola kollégiumában vállalkozott ötezer forint értékű társadalmi munkára. H. Kovács István kőműves újszegedi óvodában dolgozik. Rácz Mátyás vízvezeték-szerelő, Fischer Károly, Svagrik Gábor szobafestők pedig szo-

ciális otthonban; Szénási Robert karosszerialakatos a tápéi házipari szövetkezet KIOSZ-szervezetének végzett karbantartási munkákat.

A példákat hosszasan lehetne sorolni. Szintén bizonyos — hiszen a kisipar a lakosság —, hogy akik szakmájuk jellegénél fogva közvetlenül nem tudják adni kétkezi munkájukat, azok is részesei a kongresszusi munkaversenynek. Vállalkozásuknak olyan pontja is van, miszerint a lakossági szolgáltatásban minden kisiparos csak jó minőségű munkát ad ki a kezéből, és pedig várakoztatás nélkül és szolid áron. Kulturáltan szolgálnak ki, a megrendelőt nem hagyják tanácstalanul: eligazítják más szakmabehatáshoz, ha netán adottságaik nem elégségesek bizonyos munkák elvégzéséhez.

Mindezek persze a tisztas kisiparnak egyébként is hagyományos jegyei, amelyek duplázott szolgáltatásként érvényesülnek például a nyitvatartás utáni ügyeleti szolgáltatásban. Ejjel is elérhető Szegeden például villanyszerelő, lakatos, víz- és gáz-szerelő, gépjárműjavító. Aki színház vagy mozi után elveszti lakása, vagy autója kulcsát, aligha boldogul Rubinfalvi nélkül. Ugyanígy a nők Rátkai mestert kopogják fel 5—10 percre, ha cipőjük sarka letörik és még nem hazafelé tartanak, hanem szórakozni.

A szegedi kisiparosok úgy vélekednek, hogy vezetőségükkel és titkárukkal azért tudnak szót érteni mindenben, mert egy nyelven beszélnek. Mondják, hogy Baumann Ferencel munkát, kollektivitást és barátságot vállalni a kölcsönös megbecsülés jele. Ezért is látogatottak a taggyűlések, a politikai előadások, a szakmai tanfolyamok órákon, fényképezőknek, cukrászoknak, cipészeknek, fogtechnikusoknak, férfi- és női szabóknak. Lapjukat, a Kisiparos újságot korábban kevesen fizették elő. Azóta viszont 95 százalékuknak jár, mióta nekik írják eredményeikről és gondjaikról, ismertetnek és meggyaraznak benne fontos rendeleteket, röviden szólva: amióta nélkülözhetetlenné vált az ipar gyakorlásában, a lakosságnak nyújtott szolgáltatás színvonalának emelésében.

Ladányi Zsuzsa

Lódi Ferenc

Különös fülke

Szegednek ominózus színtérrel szegényfoltja a Széchenyi tér és a Horváth Mihály utca találkozásánál feltehető telefonfülke. Pontosan sabban a Fáklya presszó és a csemegéüzlet sarkát ékezteti az a különleges, napról napra újabb meglepetéssel szolgáló bódé, ahonnan rendhagyó körülmények között telefonálhat, aki arra fanyalgodik.

Először csak ajtajának belső üveglapja tette szellőssé, majd az oldalából is eltűnt egy rész, a változatosság kedvéért az aljáról. Így hol deréktól föl-, hol lefelé vált az időjárás kiszolgáltatottjává a merész telefonáló. Bár volt, akinek tetszett a szokatlan környezet, vonalra várva kényelmesen szemlélhette az elhaladó hölgyek lábát, szabadon csókot is dobhatott, hogy jobban lásson, kihajolhatott. A mókás természetűek megnézhatték belülről, hogyan fest a lábuk kívülről, és így tovább. Ám nem sok idő kellett, eltűnt a maradék üveg is. Az idős néneknek ezután szorosan meg kellett markolniuk a kalapjukat, nehogy az erős szél tárcsázás közben elragadjon. Közben egyre kevesebb vállalkozó szellemű ember akadt, alig volt vendége a kísértetfülkének. A minap örömmel tapasztaltam, a különleges kis bódé az emberi leleménység újabb változatát csalta el. Egy farmernadrágos vagány a természetből adódó praktikumtól vezetve már be sem bújta a réseken, kívülről nyúlt a kagylóért. Teljesen igaz van, ez eset-

ben a kint és bent közt úgy szólván semmi különbség.

Alig hiszem, hogy a fülke több meglepetést már nem tartogat. Sejttem is, mire lehet számítani!

Nincs más hátra, egyszer csak volt, nincs, eltűnik a teje. Nemsokára majd halálán hullodgoló hópelyhek zsongják körül a didergő, kesztyűs telefonálót...

FELICE CHILANTI

Giuliano, a bandita

4.

A feketeipiaci hálózat főnöke a dagadt, öreg partinói Santo bátyám* volt, a kormány jeles híve. Egy nap örömmel üdvözölték az amerikaiak Santo bátyámmal Giulianót is: ott volt Vito, Nick, John meg az embereik. Nemzetközi bűnszövetkezetet építettek ki: cigaretta, ital és egyebek csempészése.

Santo bátyám azt javasolta Giulianónak, hogy társuljon Nickkel és Vitóval, legyen az emberük, de a válasz határozott elutasítás volt. Erősen érezte magát Giuliano, csak fütttyentenie kell, és a monteplei fiúk nyomban mellette teremnek, meglepne neki is a maga megbízható bandája, a saját fegyvereseivel. Most a maguk számlájára dolgoznak a fiúk, a maguk eszközeivel, de mind rá gondolnak, benne bíznak, tőle kérnek tanácsot. Még Terranova is, aki minden szót alaposan megrág, mielőtt kimondaná.

Nagybátyja letartóztatása után egyedül szállította a búzákat meg a lisztet. Santo bátyám meg-

* Bátyám — a maffia szervezeti piramisszerű épületnek, melynek alján a legénység, a fiúk állnak, középe táján a kisebb vezetők, a bátyámok, a csúcson pedig a maffiavezérek.

Vásár — reklamáció nélkül

Egy Marx téri hónap tapasztalatai

Novemberben, egy hónapig, ideiglenes jellegű bolt nyílt a Marx téren, a szegedi ELIKER és a Csongrád-Bács megyei FÜSZERT társulása. Amíg a bolt nyitva volt, kezdetben reggel 8-tól este 6-ig, később pedig csak délután 4 óráig, előtte sokszor hosszú sorokban várakoztak a vásárlók, mert érdemes volt várniuk. Közös vállalkozásban ugyanis a két vállalat mintegy kétezerféle árucikkre 10—50 százalékos árengedményt hirdetett és adott. Év vége előtt egy hónappal, mondhatni, hogy a nagy bevásárlási szezon kezdetén általában nemigen szoktak a vállalatok jelentős árengedményeket adni. Vagy ha igen — gondolják a vásárlók —, akkor az olyan áru vonatkozhat, amely hosszán elfeküdt a raktárakban, visszamaradt, eladhatatlan.

Most már utána vagyunk a szegedi ELIKER és a Csongrád-Bács megyei FÜSZERT közös vállalkozásának, s elmondhatjuk róla a jó és rossz tapasztalatot.

Csikós János, a szegedi ELIKER igazgatóhelyettese és Herczeg Ferenc, a Csongrád-Bács megyei FÜSZERT főosztályvezetője együttesen arról tájékoztattak, hogy vállalatuk kezdeményezése olyan sikeres volt, hogy híre terjedt az országban, s már a Belkereskedelmi Minisztérium is tájékoztatást kért az egy hónapig tartó vásár eredményéről.

Konzerviparunk termékeinek bőséges bemutatója is volt ez a vásár — hangsúlyozta Csikós János —, hiszen a háziasszonyokat arról akartuk meggyőzni ismételt és sokadszorra, hogy a konzervkészítmények vásárlása nemcsak kifizetődő a háztartásokban, hanem a főzés fáradságától is megkímélhetik magukat az asszonyok. A hazai termékek mellett hosszú sora volt a külföldi készítményeknek is.

Az volt a célunk — tette hozzá Herczeg Ferenc —, hogy olcsó áron nagy választékot hozzunk forgalomba. Ez sikerült is, mert alig győztük a szállítást. Kisebb forgalomra számítottunk, s az eredmény minket is meglepett: egy hónap alatt 3 millió 200 ezer forint értékű árut szállítottunk a Marx

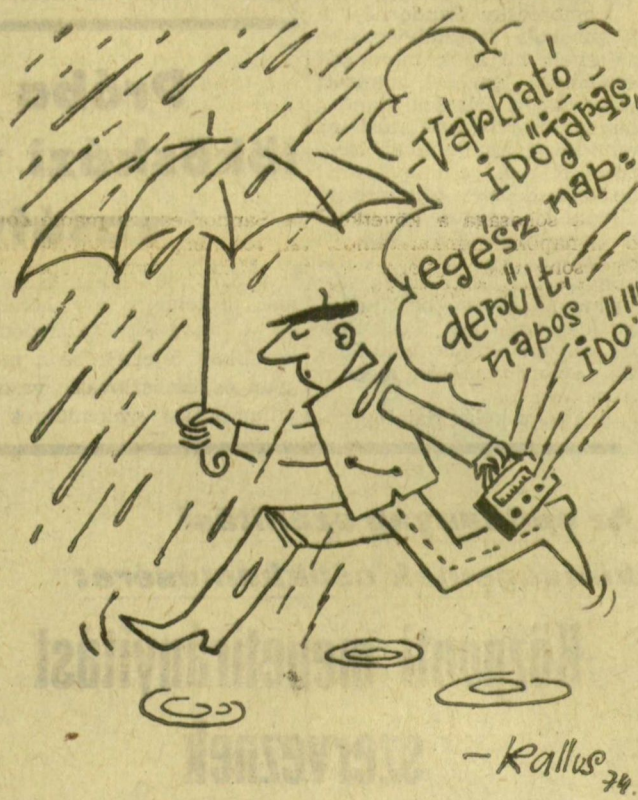
téri pavilonüzletbe, s ennyi értékű árut két és fél millió forintért kapott a vásárló a 10—50 százalékos árengedménnyel.

Hogy miért lehetett ez az engedményt megtenni, arra a két vállalat képviselője egyöntetűen azt válaszolta, hogy ez esetben kockázati alapjakkal rugalmasan bántak annak érdekében, hogy különösen a magyar konzervipar termékeinek állandó vásárlókat toborozzanak a háziasszonyok sorából. Az egyhónapos vásáron kapható áruk egyáltalán nem feleltek el a raktárakban, azokat ugyanakkor, éspedig régi áron, árusították a szegedi élelmiszerüzletekben. És ezekben a boltokban, például a Bartók Béla téri és a Marx tér más részén levő üzletben nem esett vissza a forgalom konzervekből sem.

Egy bizonyos: talán jobb szervezéssel el lehetett volna kerülni az egyhónapos vásár alatt a zsúfoltságot. Ezt a hibát menti az, hogy

nem számítottak több milliós forgalomra. Egy azonban tény: a FÜSZERT-nek és az ELIKER-nek ez a vállalkozása sikerrel zárult. Megjegyezte ugyan Csikós János, hogy az ideiglenes üzletet, pavilont nagyon drágán, 14 ezer forintért kapták meg, ennyit fizettek egy hónapra bérleti díjként, s mellette még 11 ezer forintos villanyszámlát. Ezt sokallották, tekintettel arra, hogy olyan időszakban nyitottak üzletet, amikor a Marx téren nincs más jellegű szezon. Abban viszont úttörők voltak, hogy vállalkozásukkal is segítsék a Marx teret kereskedelmi központtá fejleszteni. A mostanihoz hasonló vállalkozás lehetőségeit a jövőben is megteremtik, okulva az eredményekből, és természetesen a megszüntethető szépséghibákból is. Hogy a vásárlók kifogástalanul jó minőségű árut kaptak, a szokottnál olcsóbb áron, azt mi sem bizonyítja jobban, hogy a kétvásár alatt a zsúfoltságot ezerféle árua egyetlen reklamáció sem érkezett.

Táskarádió

ígérte neki, hogy pártfogásba veszi Kanális Ferkót, védelmével meg is bízott egy ismert ügyvédet.

Nézd — mondta Santo bátyám, amikor bemutatott neki valakit, aki éppen akkor szabadult a börtönből —, azért mentették föl, mert jól viselkedett, tisztességesen, ezért mi is megbecsültük.

Giuliano aznap tudta meg, hogy akkor viselkedik becsületesen az ember, ha a bíróság előtt tagadja az igazat, és akkor tartják becsben, ha mellette tanúskodnak, hírneves ügyvédet fogadnak a védelmére, és mindenáron alibit szereznek számára.

Santo bátyám ravasz ember volt, dörzsölt és tapasztalt, Giuliano azonban erősebbnek érezte magát.

A nagybátyám hibát követett el, le is bukkott — mondta —. Az embernek nem szabad elfogatnia magát, akkor nem követ el hibát.

Az öregnek tetszett, amit mondott, ám abban is biztos volt, hogy előbb-utóbb össze kell akadnia a rendőrséggel, tárgyalnia kell velük, egyezséget kell kötniök.

Egy idő múlva Giulianón is rajtaütött egy csendőrzárór, amint éppen két zsák gabonát vitt ösvéren. Mögötte egy másik szállító jött, ösvérel. A csendőrök már csak a naponta rájuk leselkedő veszély miatt is kénytelenek voltak keményen bánni a törvénysértőkkel.

A fiatal csempész, Salvatore Giuliano, néman, mozdulatlanul nézte a katonát, amint arcának szögezi a géppisztolyt. Közben az altiszt megkezdi a vallatást. Miféle búza ez; eredete, rendeltetése.

Turidó hallgat, a géppisztoly még mindig mozdulatlanul mered a szeme közé. Az altiszt nyitott tenyere végigszalad a fiatalember testén, nézi, nincs-e fegyvere. A fölületes motozás után a másik kissé lejjebb ereszti a géppisztolyt.

Az őrmester éppen ököllel akar nekiesni a fiatalembernek, amikor egy öszvér trappolása hallatszik a közelben, a másik csempész menekül. Az altiszt otthagyja Salvatore Giulianót, a másik után indul. De egy villámgyors mozdulat: a fiatalember lehajol, előkapja a csizmaszárbá rejtett pisztolyt, másik kezével pedig megragadja a részegedező géppisztoly csövét.

Sortűz, két revolverlövés is hallatszik. A csendőr holtan csuklik össze. Giuliano könnyű sérüléssel menekül, a géppisztolyt mint zsákmányt viszi magával az állammal vívott első ütközetének diadaljelvényeként.

A bokrok közt gubbasztva várta ki az éjszakát; füvekkel, nyállal, meg kitépett bokrok friss földjével gyógyította a sebet. Aztán Monteplere határában bekopogtatott egy parasztházba, fiatalasszony nyitott ajtót, gyertyával a kezében. Csak a vállára dobott fekete nagykendő takarta hálóruháját. Férje nem volt otthon. A monreali piacra vitte be a krumplit meg a tojást. A gyerekek aludtak.

Giuliano nagyon elfáradt, sebe egész úton vérzett. Végigzuhan a vetett nagyágyon, a géppisztolyt maga mellé tette a takaróra.

Rábízta magát a nőre — a szomszédjuk volt —, ám amikor átküldte anyjához, hogy hívjanak orvost, mégis figyelmeztette:

— Vigyázz magadra, az ablakból nézlek, és ha látom, hogy rossz társaságban jössz vissza, akkor nem látod többé a gyerekeidet.

A két kislány meg a kislány, nagyobbacskák, megismerték és rámosolyogtak ágyacskájukból.

Anyja hamar megjött a doktorral. Szenvedélyes-gyöngéd volt a találkozás anyja meg fia között.

(Folytatjuk.)